

omfatter dog kun de fusioner, hvorved en eller flere virksomheder skaber eller styrker en dominerende stilling, der bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt på det danske marked eller en væsentlig del heraf.

Konkurrencerådets afgørelse efter § 12 g kan indeholde påbud om deling af de overtagne eller fusionerede virksomheder eller aktiver eller ophør af den fælles kontrol eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genoprette en effektiv konkurrence.

Bestemmelsen svarer til Europa-Kommissionens beføjelser efter artikel 8, stk. 4, i fusionskontrolforordningen og vil skulle fortolkes i overensstemmelse hermed. Kommissionen har hidtil kun anvendt artikel 8, stk. 4, i to sager, hvor der blev der stillet krav om afhændelse af de erhvervede aktiver.

Udformningen af Konkurrencerådets påbud vil afhænge af, hvilken type fusion der er tale om, jf. lovforslagets nr. 12 (§ 12 a), samt de konkrete omstændigheder. Dette kan f.eks. omhandle afhændelse af aktier erhvervet gennem et offentligt overtagelses- eller ombytningstilbud. Ved etablering af et joint venture kan rådets påbud omhandle en opløsning heraf. I begge tilfælde vil påbudet indeholde en frist for opfyldelse heraf.

Bestemmelsen, der kun tænkes anvendt undtagelsesvis, tillægger Konkurrencerådet en ganske vid kompetence til at træffe foranstaltninger til genoprettelse af en effektiv konkurrence. Dog vil rådet være underlagt det almindelige proportionalitetsprincip, hvorefter den mindst vidtgående foranstaltning skal vælges.

Bestemmelsen skal sikre en effektiv fusionskontrol. Undlader de fusionerede virksomheder at følge Konkurrencerådets påbud, vil der kunne pålægges tvangsbøder efter lovens § 22, som foreslås ændret, jf. lovforslagets nr. 22, med henblik på at tvinge virksomhederne til at efterkomme Konkurrencerådets påbud. Endvidere vil der kunne pålægges bødestraf for den manglende overholdelse af påbudet, jf. lovforslagets nr. 23 (§ 23, stk. 1, nr. 5).

Til nr. 13

Efter § 13, stk. 1, i den gældende lov finder lov om offentlighed i forvaltningen, lov nr. 572 af 19. december 1985 med senere ændringer (»offentlighedsloven«), alene anvendelse på sager om fastsættelse af forskrifter i medfør af loven. Efter lovforslaget bemyndiges erhvervsministeren til at udstede bekendtgørelser i henhold til forslaget nr. 12 (§ 12, stk. 4, og § 12 b, stk. 3) og nr. 20 (§ 18 a, stk. 3). I konsekvens

heraf udvides anvendelsesområdet tilsvarende for § 13, stk. 1.

Konkurrencerådet har udviklet en praksis, hvorefter virksomheder kan få adgang til oplysninger, der omhandler dem selv uden, at de nødvendigvis er part i den pågældende sag. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt, at det udtrykkeligt fremgår af stk. 1, at dette princip om såkaldt »egen access«, jf. § 4, stk. 2, i offentlighedsloven, gælder for alle sager, hvor der vil blive truffet afgørelse efter konkurrenceloven.

Med tilføjelsen om, at § 6 i offentlighedsloven også gælder, præciseres det, at pligten for offentlige myndigheder til at tage notater af mundtlige oplysninger også gælder i sager, hvor der vil blive truffet afgørelse efter konkurrenceloven.

Der har i praksis vist sig et behov for, at de oplysninger, som Konkurrencerådet tilvejebringer efter konkurrenceloven, og som videregives til en anden forvaltningsmyndighed – eksempelvis Telestyrelsen – heller ikke vil være underlagt aktindsigt efter offentlighedsloven, hvilket er baggrunden for det foreslåede nye pkt. i § 13, stk. 1. Det er fundet mest hensigtsmæssigt, at denne undtagelse indsættes i konkurrenceloven i stedet for i de forskellige særlove.

Til nr. 14

Bestemmelsen indebærer bl.a., at der er pligt til at offentliggøre myndighedernes afgørelser og udtalelser, jf. lovforslagets nr. 1-2 (§ 2, stk. 4-5). Bestemmelsen er en stramning i forhold til den gældende lov, hvor der alene er mulighed for at offentliggøre myndighedens, hhv. vedkommende ministers svar på Konkurrencerådets henvendelse.

Gennem en offentliggørelse tydeliggøres den samfundsmæssige afvejning af de skadelige virkninger for konkurrencen over for andre samfundsmæssige hensyn end hensynet til konkurrencen. Der er hermed skabt grundlag for en offentlig debat.

Som udgangspunkt vil det være vedkommende minister, hhv. Konkurrencerådet, der er pålagt denne handlepligt. I praksis vil Konkurrencerådet dog kunne forestå en samlet offentliggørelse efter stk. 2.

Praksis efter den gældende lov er, at samtlige af Konkurrencerådets afgørelser offentliggøres på styrelsens hjemmeside. På den baggrund er det fundet hensigtsmæssigt, at det udtrykkeligt fremgår af stk. 2, at rådets afgørelser truffet i medfør af loven skal offentliggøres.

Til nr. 15

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets nr. 1.